

Starší Erich W. Kopischke

Již v době Adama Pán svým dětem přikázal, aby se měli navzájem rádi. Zároveň však truchlil nad skutečností, že mnozí z nich jsou bez citu a nenávidí svou vlastní krev.¹

Náš Nebeský Otec ví, že onen drahocenný dar věčného života je pro jeho děti dostupný jen tehdy, když se rozhodnou milovat Boha jako svého Otce a když mají mezi sebou lásku a jednotu. Spasitel se modlil za své učedníky, „aby všichni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli“². A Adamovi po jeho křtu potvrdil: „Viz, ty jsi jedno ve mně, syn Boží; a tak se mohou všichni státi syny mými. Amen“³. Pán dal proroku Josephovi pokyn, aby učil, že každý člověk si má vážit svého bratra jako sebe sama a že mají být v jednotě. Varoval: „Buďte jedno; a nejste-li jedno, nejste moji.“⁴

Často jsem přemítal o tom, jak důležitá je zásada jednoty a proč je tak nezbytná. Došel jsem k závěru, že jednota vytváří, buduje a podporuje sílu. Dává nám sílu překonat jakoukoli překážku, dosáhnout jakéhokoli určení a odolat jakémukoli nežádoucímu vlivu, který může zaútočit na nás a naši rodinu. Budeme-li žít podle zásady jednoty, nebudeme se bát činit dobro a Pán nám slíbil: „Nechť se země a peklo spolčí proti vám, neboť jestliže jste postaveni na skále mé, nemohou zvítěziti.“⁵

Wilford Woodruff řekl: „Myslím, že není zapotřebí mnoha argumentů k doložení toho, že v jednotě je síla a že jednotní lidé mají moc, kterou rozdělení lidé nemají.“ Pokračuje: „Svatým Božím se nemůže dařit, nebudou-li jednotní.“⁶

Na druhé straně je důležité, abychom porozuměli tomu, že nejednota vede ke zničení a zkáze. Pán nás varoval: „Každé království rozdělené samo proti sobě spustne, a každé město neb dům proti sobě rozdělený nestane.“⁷ To platí i pro jakoukoli životní situaci, v níž se ocitneme. Pokud chcí jako člověk obstát a být úspěšný a šťastný, musím být „jedno se sebou i s Bohem“. Pokud chceme obstát a být úspěšní a šťastní v manželství a v rodině, musíme být jednotní. Pokud chceme obstát a být úspěšní a šťastní ve svých sborech a kůlech, musíme být jednotní. Nejednota nás v každém případě povede ke zničení. Oslabí naši schopnost obstát a dosahovat pokroku. Následkem toho jsme nešťastní a často zatrpklí. Budeme-li však jednotní, budeme úspěšní i v situacích, které se zdají beznadějně.

Velmi se mi líbí tato bajka:

„Kdysi bylo jedno hejno holubů; létali hledat potravu a vždy je při tom vedl jejich král. Jednou se vydali daleko a byli velmi unaveni. Holubí král je povzbudil, aby vydrželi letět ještě kousek. Nejmenší holoubek nabral rychlost a pod fikovníkem našel roztroušeno trochu rýže. A tak všichni holubi slétli na zem a začali zobat.

Najednou na ně spadla síť a všichni byli chyceni. Viděli, jak přichází lovec a nese velikou hůl. Holubi zoufale třepetali křídly a snažili se dostat ven, ale bez úspěchu.

Král dostal nápad. Poradil holubům, aby se všichni společně vznesli a síť tak odnesli. Řekl, že v jednotě je síla.

Každý holub tedy zvedl část sítě a díky tomu společně ulétli a odnesli síť s sebou. Lovec se za nimi užasle podíval. Snažil se je sledovat, oni však letěli vysoko nad horami i údolími. Letěli k pahorku poblíž města chrámů, kde žil myšák, který by jim mohl pomoci. Byl to věrný přítel holubího krále.

Když myšák uslyšel hluk, který vydávaly jejich křídla, schoval se. Holubí král na něj mírným hlasem zavolal a myšák byl rád, že ho vidí. Holubí král mu vysvětlil, že se chytily do sítě a že potřebují, aby jim pomohl zbavit se jí tím, že ji přehryže.

Myšák souhlasil a řekl, že nejdříve osvobodí krále. Král trval na tom, aby nejdříve osvobodil jeho poddané a jeho až naposled. Myšák pochopil, co král cítí, a jeho přání vyhověl. Začal do sítě kousat a všechny holuby jednoho po druhém, včetně holubího krále, osvobodil. Všichni myšákovi poděkovali a společně odletěli, sjednoceni ve své síle.⁸

Tento příběh hezky ukazuje zásadu jednoty a její moc. Ať máme jakoukoli námitku, ať se nám náš úkol zdá jakkoli obtížný, přistoupíme-li k němu v jednotě, máme velkou šanci, že svého cíle dosáhneme a své poslání naplníme. Náš Nebeský Otec nám dává skvělý příklad jednoty v Průvodci k písmům. Čteme o nich (o Božstvu): Tyto tři osoby jsou jedno v dokonalé jednotě a souladu v záměru a nauce.⁹

Jsme vyzýváni, abychom se řídili jejich příkladem, když se jako manželé snažíme vychovat spravedlivé děti. V církevních povoláních potřebujeme sjednocené úsilí, když se ve sborech a kůlech snažíme radit o tom, jak přinést spásu dětem Nebeského Otce. Jednota ve spravedlivosti a touha stmeluje naše srdce dohromady, spojuje nás s mocemi nebes a připravuje cestu pro inspiraci a zjevení. Skutečně se staneme nástroji v Pánových rukou ke spáse duší. Důležitější je být jednotní, než mít pravdu.

President George Q. Cannon učil: „Mám za to, že každý z nás rád dělá věci po svém. Vím, že to dělám i já. Dobrovolně přiznávám, že rád dělám věci po svém. Ale svou vůli nemám rád natolik, abych ji prosazoval v protikladu k vůli mých bratří. To je naše povinnost jako Prvního předsednictva Církve. Je to povinnost každého předsednictva kdekoli v Církvi.

Presidenti kůlů a jejich rádci, biskupové a jejich rádci a všichni, kteří jednají v nějaké vedoucí pozici, mají být v jednotě. Je to naše povinnost jako Prvního předsednictva Církve usilovat o tohoto ducha jednoty, o který se Spasitel modlil, a být jednotni, ovládat své pocity – a když se dva na něčem shodnou a třetí nesouhlasí, ať řekne: „Jsem v tom s vámi. Žádný pocit, který mi vstoupí do srdce, nemůže vás a mě rozdělit.“¹⁰

K jednotě nejsme jen vyzýváni – být zajedno je také důležitější než řídit se nějakým skvělým plánem, na kterém se však nedokážeme všichni shodnout. Znovu cituji presidenta Cannona:

„Předpokládejme, že jeden člověk má více moudrosti než druhý; je lepší uskutečnit plán, který sice není tak moudrý, ale shodneme se na něm. Obecně řečeno, nějaký plán nebo postup, který je možná v něčem horší, je, pokud se na něm lidé shodnou, efektivnější než plán, který je lepší, avšak lidi rozděluje.“¹¹

Když plníme své mnohé povinnosti a úkoly, dělejme to v jednotě. Dostaneme se nám hlubší úrovně pokoje, silnější úrovně inspirace a vyšší úrovně výkonů a budeme Pánovi vyvolení.¹²

ODKAZY

1. Mojžíš 7:33.
2. Jan 17:21.
3. Mojžíš 6:68.
4. Nauka a smlouvy 38:27.
5. Nauka a smlouvy 6:34.

6. *Discourses of Wilford Woodruff* (1890), 172, and *Deseret Weekly*, August 30, (1890), 305.
7. Matouš 12:25.
8. *Unity is Strength*, Ajit Hari Sahu, www.whereincity.com/stories/children/5909.html.
9. Jan 17:21–23; viz také 2. Nefi: 31:21; viz také 3. Nefi 11:27, 36.
10. *Discourses and Writings of George Q. Cannon*, George Q. Cannon, Vol 1, Selected, Edited and Arranged by Jerreld I. Newquist (1957), 207.
11. *Discourses and Writings of George Q. Cannon*, George Q. Cannon, Vol 1, Selected, Edited and Arranged by Jerreld I. Newquist (1957), 207.
12. Jan 17:9–11.